

RECENSIE

MAARTEN DE MEEUW (5+)
DE TONEELMAKERIJ / TG. WINTERBERG

★★★★☆ JEUGDTHEATER
27 FEBRUARI 2016 - JEUGDTHEATER DE KRAKELING - SPEELLIJST

SURREALISTISCH SPROOKJE OVER VASTZITTENDE PERSONAGES

Door **Brechtje Zwaneveld** gepubliceerd 28 februari 2016

Acteur Daniël van Kalveren ontpopt zich al enkele jaren als een getalenteerd schrijver en regisseur. Zijn stukken zijn vaak geïnspireerd op films en literatuur, hebben een duidelijke psychologie en zitten tot nu toe telkens steengoed in elkaar. Zo ook *Maarten de meeuw*, zijn nieuwste creatie voor iedereen vanaf vijf jaar.

Van Klaveren liet zich inspireren door de vastzittende personages in de stukken van Samuel Beckett en door Richard Bachs *Jonathan Livingston Seagull*. Uit dat boek haalde hij het idee van een meeuw als hoofdfiguur en de thematiek van geloven in verlangens. Dat resulteert in een toneeltekst over een in een berg ingegraven vader, een reddende moeder, twee stokoude meeuwen in een kooi, een zusje dat wordt verstopt in een kast en Maarten, een heel normale jongen die 's nachts droomt dat hij vleugels heeft en kan vliegen.

Roel Adam is een mooie met zijn routines vergroeide vaderfiguur. Tot het einde van het stuk zit hij vast in een berg, maar met zijn stem en gebaren is hij tevreden, boos, in paniek en ten slotte zelfs kwetsbaar, als de waarheid over zijn 'ongeluk' niet langer onverteld kan blijven. Sander Plukaard speelt Maarten als een dartele jongen vol vragen waar hij weinig antwoord op krijgt. 'Wat is dat, de zee? Waarom kan jij nooit die berg uit?' En Marlyn Coetsier levert een meesterlijke multitask-prestatie als moeder van Maarten en bespeelster van het brommende meeuwenduo in de kooi. De oude, grijze, geplukte vogels krijgen van haar hun eigen stem en hun eigen dynamiek: zij is moederlijk en houdt haar man bij de les, hij is een flapuit, wil dingen met Maarten waarvoor hij eigenlijk zelf te oud is. En allebei krijsen ze voortdurend om vis.

Er is 'iets' aan de hand in dit huisje, dat verdacht veel op een vogelhuisje lijkt. Er komt een meeuw letterlijk binnengevlogen die zich voorstelt als de tante van Maarten. De oude mannetjesmeeuw in de kooi versprekt zich steeds vaker over de 'manke vleugel' van vader. Vader herhaalt regelmatig tegen zichzelf dat hij moet 'denken en routine houden', dat maakt immers een mens tot mens. En moeder verzucht af en toe dat ze 'het' nu aan Maarten moeten vertellen, omdat een kind nou eenmaal dingen voelt.

Het 'geheim' wordt goed gedoseerd en geeft het stuk een lekkere suspense. Al met al maken de tekst, het af en toe geestige spel en het aantrekkelijk vormgegeven houten meeuwenhuis-decor *Maarten de meeuw* tot een ontroerende surrealistische sprookjesmetafoor voor zelf op onderzoek uitgaan en niet vast blijven zitten in de routines of de angsten van je ouders.

Foto: Sanne Peper

ELDERS

HET PAROOL

★★★★☆

'De regie van Van Klaveren kent steeds een fijne balans tussen poëzie en humor. Plukaard speelt een sympathieke hoofdpersoon, die klein durft te spelen en daardoor mooie accenten in zijn rol legt.' Sander Janssens

VERWANTE ARTIKELN

- [Verkocht](#)
- [Metro](#)
- [De tantes](#)
- [Sterrenwachter \(2+\)](#)

TAGS

[5+](#), [Daniël van Klaveren](#), [De Toneelmakerij](#), [Marlyn Coetsier](#), [Roel Adam](#), [Sander Plukaard](#), [tg. winterberg](#)

0 reacties

Sorteren op

Oudste

Voeg een reactie toe...

 Facebook Comments Plugin

@Theaterkrant 2016

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.